

fast Kanon, saa kunne vi i vore Dage gaa en lignende Vej, især da der i de sidste Dage atter som tidligere er forelagt Lovforslag, hos vore Naboer, de nordtyske Stater, hvorved der sker Taxationer af lignende Forhold, ganske efter den samme Principer. Segeser, saaledes, ikke nogen Grund til, naar man anerkjender Bærettelighedsafværet total Forandring paa disse Punkter, som man hidtil altid har forudsat som nødvendigt, da efter Grundloven, at ophobe større Kapitaler under Lehn- og Fideikommissbaandet, end isom man havde forudsat, som tilstræffelige for Grundloven. De eneste Bestemmelser, vi have foreslaet med Hensyn til Taxationen, have vi taget ordret ud af den Veiledning, der er erindraget, fra Justitsministeriet med Hensyn til Taxationen af Fæstegods, nemlig Instruktions af 23de August 1869 til Henhold til Loven af 19de Marts 1869 om Taxationsmænd. Vi have ganske fulgt denne Instruktions, naar undtages, at vi have gjort Udtykkene noget bestemtere, idet der i Instruktionsen kun staar, "Fæstegods og Leiehus", medens vi have sat, "Fæste og Forpagtningabøndergods, Fæste og Leiehus". Men saa er Forskjellen den, at man her bliver stående ved den Vej, den er anviset i Instruktionsens § 7, og i Utdraget, hvoraf Udvalget er sammensat, at man her bliver stående ved den Vej, den er anviset til endnu noget yderligere, at forhøje Taxationssummen efter Forholdene i Handel og Wandel, selv om denne Sag ikke har faaet praktisk Betydning, den er stadig, tror jeg dog, at Folketinget har Grund til at fastholde den, saadan Bestemmelse som den, vi have foreslaet, thi Fæsterne paa alle Lehn- og Fideikommissgods vil komme i en hoist uheldig Stilling, hvis man enten gaar til, overensstemmende med det foreslaete Lovforslag, at taxere Fæstegods efter den Pris, hvortil det kan udbringes i Handel og Wandel, eller ogsaa taxere det, saaledes som det er vedtaget efter Forslaget af Udvalget ved den Behandling, efter Normen for Salgene i Umlandet. Da den af os foreslaede Taxationsmaade kunne give en af de saa betydelige, der staa tilbage for at kunne have nogen sikker Forhaabning om, at man i de nærmeste Aar kan udrette noget

Betydeligt for Fæstegods, tror jeg, det er af Betydning, at støtte den efter bedste Formaaen. Man maa, som sagt, huske, at denne Taxation vel ikke finder Sted med Hensyn til Forholdet mellem Godsejernes og Fæsternes Interesse, men er en Taxation ligeoverfor Besidderen af hans egen Dvertagelse af det som frit Gods og Behæftelsen af en Del af dets Værdi som hans Famillegods, men det er dog en Taxation, som i sine videre Følger vil faa stor Betydning for Fæsterne, idet den absolut maa blive lagt til Grund for de Billaaer, hvorpaa Besidderen senere vil ordne sig med de vedkommende Fæstere. Derfor er det, at dette Punkt faar indgribende Betydning, og jeg skal derfor paa Forslagsstillernes Begne, tillade mig paa det stærkeste at anbefale vort Endringsforslag, selv om det efter Sagens hele Stilling ikke for Diebliffet kan faa praktisk Betydning.

Justitsministeren: Da jeg saae de tillede Endringsforslag, maatte jeg tro, at de tilfugtede et Gjenoplivelsesforslag lige overfor den foresiggende Lov, som efter den almindelige Mening, døde den 10de Januar, men efterat nogle af Endringsforslagene ere tagne tilhage, og efter den hele Maade, hvorpaa det erede Medlem udtalte sig, er det blevet endnu klarere, hvad der forresten, fra Begyndelsen af var mig, fuldstændig klart, at dette Opvivelsesforslag kun kunde mislykkes. Efter Sagens hele Stilling, anser jeg det virkeligt for overflødig at holde nogen Digtale over Lovforslaget, men derimod gav det erede Medlems Foredrag mig en naturlig Opfordring til at udtale et Par Ord om den egentlige Hovedgrund, hvorpaa det erede Forslagsstiller, byggede dets Forslag. Det vil let ses, at der i Principet er en meget stor Forskjel, jeg skal ikke indlade mig paa den faktiske Forskjel, der vilde fremkomme imellem Bestemmelserne i Regeringens Forslag, og manlig Forslaget under Nr. 5, til § 13. Dette Forslag gaar som ud paa, at det under det vedkommende Lehn- eller Fideikommissbaand hørende Fæste og Forpagtningabøndergods, Fæste og Leiehus, samt Stiver, Afsætteløseafgifter, Refugationer, Refusioner o. s. v. taxeres til eventuel